

FOLKETINGET
FREMSKRIDTSPARTIETS
FOLKETINGSGRUPPE

ORIGINAL

Christiansborg 30.10.92.

ANNETTE JUST,
FREMSKRIDTSPARTIET

Fremskridtspartiets overordnede EF-politik.

Fremskridtspartiet er imod en EF-Union, men tilhænger af et moderniseret samarbejde mellem de europæiske EF-lande.

Fremskridtspartiet ønsker derigennem et positivt resultat for de frie folk, i de frie suveræne nationer, til sikring af den frie markedsøkonomi.

Fremskridtspartiet stiller derfor følgende krav for at kunne tilslutte sig et eventuelt kompromis mellem Danmark og de øvrige lande i EF.

ØKONOMISK MONETÆR UNION (ØMU)

Fremskridtspartiet er modstander af en gennemførelse af ØMU'ens tredje fase, der bl.a. drejer sig om etablering af en fælles centralbank og indførelse af ECU'en som en fælles mønt. Fremskridtspartiet ønsker ingen EF-indblanding i dansk finanspolitik.

EF-HÆR

Fremskridtspartiet er modstander af planerne om oprettelse af en EF-hær. Danmark har siden 1949 været medlem af NATO, og inden for denne organisation varetages vore forsvarsmæssige interesser bedst - ikke mindst fordi USA også er med.

NÆRHEDSPRINCIPPET (SUBSIDARITETSPRINCIPPET)

Ovenstående to punkter kan ikke lægges ind under nærhedsprincippet, men det kan derimod en lang række andre politiske emner. Fremskridtspartiets politik må være, at få lagt så meget som overhovedet muligt ind under nærhedsprincippet, idet der derved aldrig vil kunne stilles tvivl om tidsbegrænsning eller lignende. Derved opnås to ting:

1. Unionstankerne opgives.
2. Danmark får adgang til selvstændigt at bestemme.

Nærhedsprincippet skal ved en bindende juridisk tekst detaljeret beskrives, således at der ikke er nogen tvivl om, hvornår der er tale om EF-ret og hvornår der er tale om national ret. Dette skal gælde for så vidt nye som gamle områder.

Nærhedsprincippet skal fungere således at EF ikke blander sig i noget, med mindre det bliver bedt om det.

Danmark skal sikre sig, at nærhedsprincippet bliver formuleret således, at EF-Kommissionen ikke selvstændigt kan inddrage nye områder i samarbejdet, og således at alle nye områder er et nationalt anliggende for de enkelte medlemslande. Først hvis alle EF-lande beder Kommissionen om at iværksætte fælles regler, skal dette kunne ske.

Denne præcisering af nærhedsprincippet skal have en placering og en gyldighed, der gør, at alle forhold i Traktaten er underlagt denne bestemmelse.

Derudover skal det præciseres at områder som f.eks. social-, undervisnings-, kultur-, sundheds- og arbejdsmarkedspolitik altid skal være et nationalt anliggende.

I det følgende gennemgås de emner, der yderlig efter Fremskridtspartiets opfattelse, henhører under nærhedsprincippet:

UNIONSBORGERSKAB

Unionsborgerskabet skal udtrykkeligt specificeres, således at der ikke kan rejses tvivl om, hvad og hvor langt det gælder. Det drejer sig om f.eks. EF-stemmeret, borgernes brug af EF-ambasader, anvendelsen af EF-ombudsmandsinstitutionen og indgivelser af andragender til Europa-Parlamentet. Danmark må have 100 pct. håndfaste garantier fra EF's side for, at unionsborgerskabet ikke skal kunne udvides til at omfatte et socialt sikkerhedsnet, som vil udhule det danske sociale system.

EF's FONDE

Disse fonde (samhørighedsfonden og strukturfondene), drejer sig om at fordele EF's midler fra de nordlige EF-lande til Portugal, Spanien, Italien og Grækenland. Fremskridtspartiet er modstander af denne omfordelingspolitik. Den vil ikke gøre alle lige rige, men alle lige fattige. Især Spanien har været aktiv for at få flere penge til EF's Middelhavslande, og denne "aktivitet" vil i høj grad kunne mærkes af danske skatteydere, hvis ikke netop Danmark sikrer nærhedsprincippet for medlemsstaternes selvstændige finansielle ansvar.

DEN SOCIALE DIMENSION

Udvidelsen af Den sociale Dimension er Fremskridtspartiet modstander af. Nærhedsprincippet skal sikre, at al form for social- og sundhedspolitik er et nationalt anliggende.

POLITI- OG RETSMÆSSIGT SAMARBEJDE

Fremskridtspartiet er modstander af, at EF indtager en slags overnational myndighed på disse områder i form af et EF-politikorps. Politiet samarbejder allerede i dag på tværs af landegrænserne, hvilket er tilstrækkeligt og har Fremskridtspartiets fulde tilslutning.

Udover subsidiaritetsprincippet, mener Fremskridtspartiet at:

EUROPA-PARLAMENTET

Parlamentets beføjelser skal ikke udvides. På et punkt vil det dog være praktisk, at det sker - nemlig i form af kontrol af EF's midler. Det skal sikres at svindel undgås, og det er Europa-Parlamentet et udmærket forum til, idet det er tværnationalt.

EF-KOMMISSIONEN

EF-Kommissionen skal koncentrere sig om at kontrollere, om medlemsstaterne gennemfører fællesskabsforanstaltningerne og med henblik på sager vedrørende overtrædelse af Traktaten. EF-Kommissionen skal ikke fremover selvstændigt kunne fremlægge forslag.

MINISTERRÅDET

Det skal være Ministerrådet i eenstemmighed, der skal træffe beslutning om, hvilke forslag Kommissionen skal komme med. Når forslag fremlægges, skal der være en høringsperiode på et halvt år, så borgerne i de enkelte medlemslande har mulighed for at komme med kommentarer/forslag m.v. gennem deres nationale parlamenter.

NYE ANSØGERLANDE

Mange lande har ansøgt om at komme med i EF. Danmark skal ikke blande sig i, hvilke særønsker disse lande måtte have ved ansøgning. For Fremskridtspartiet er det væsentligste, at ansøgerlandenes har økonomisk grundlag for at tilslutte sig EF-samarbejdet. Ønsker ansøgerlande særlige bestemmelser indført for deres vedkommende, skal dette naturligvis kunne lade sig gøre, men det må landene selv afgøre.

YDERLIGERE SAMARBEJDE

Ønsker to eller flere EF-lande at indlede et yderligere samarbejde, f.eks. i forsvarsmæssigt øjemed, kan Danmark juridisk ikke modsætte sig noget sådant, hvis det holdes uden for EF-regie. Landene kan nemlig i givet fald indgå to- eller flersidige aftaler på et eller flere områder. Således har Frankrig og Tyskland allerede et udbygget forsvarsmæssigt samarbejde i form af en fælles brigade.